

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 153.

V Ljubljani, v ponedeljek 8. julija 1889.

Letnik XVII.

Vodnikova slavnost.

(Dalje)

Ko je pala zavesa in je hipoma stal krasni spomenik pred občinstvom, razlegali so se „Slava“. Veličasten, pretresljiv je bil ta trenotek, ganljiv ves prizor, ko je vse obrnilo oči na ljubeznjivi obraz Vodnikov. Zastopniki raznih društev so položili krasne vence, katere smo že našli, na spomenik, ljubljanski in vnanji peveci, vsupe do 300, so zapeli pod vodstvom gosp. prof. Gerbića slavnostno kantato, katero je zložil g. A. Funtek, uglasbil g. dr. Benjamin Ipavie. Mogočnega zbora glasovi so nam segali v srce.

Nato stopi pred spomenik g. dr. Vošnjak in s kratkim nagovorom izroči spomenik v last mestu ljubljanskemu. G. župan Grasselli izreče zahvalo odboru za Vodnikov spomenik ter prevzame v last krasno delo, ki naj bi potomcem oznanjevalo, kako sedanji slovenski rod ceni zasluge prvega pesnika in slovenskega budnika. Po milosti sedanjega presvetlega cesarja se je razvijal slovenski rod ter dobival svoje pravice, zato naj Bog živi presvetlega cesarja Franca Josipa I.! Tisočeri „Živio!“ in „Slava!“ so doneli po slavnostnem prostoru. Peveci so zapeli cesarsko pesen, katero je občinstvo stojé poslušalo.

Po končanem odkritju so se društva v sprevedu vrnila po Vodnikovih ulicah, šentpetersko predmestje, Slonove in Šelenburgove ulice v čitalnico, kjer je bil ob 2. uri banket.

Zbrali so se tukaj na vrtu domači in vnanji gostje. G. dr. Vošnjak je najprvo napil presvetlemu cesarju. Godba je zasvirala cesarsko pesen. G. župan Grasselli izraža veselje, da je prišlo toliko gostov iz Hrvatske, Štajerske, Primorja in Koroške slaviti narodni praznik v Ljubljano, ki je in ostane bela, narodna. Govornik napije v imenu mesta Korošcem, katerim se med Slovenci še najhuje godi. Živeli Korošci!

Dr. Sernec iz Celja povdarja v daljšem govoru narodno požrtvovalnost in vstrajnost. Narod

časti sebe, ko časti prvega svojega pesnika. Kot gost se zahvali za preprijazni sprejem prebivalstvu ljubljanskemu in slavnostnemu odboru.

G. Janko Kersnik naglaša v svojem govoru lepo in blago, dobro in pravo, za katero je delal Vodnik, ter napije gosp. Ganglu, ki je izumil načrt za spomenik.

(Dalje sledi.)

Baron Pretis.

V petek nam je došla vesela novica, da je baron Pretis, ces. namestnik v Trstu, stalno umirovljen. Vzdihnili smo: vendar enkrat! Žalostno stanje tržaških Slovencev je dospelo že do vrhunca. Ob tej priliki piše „Gr. Volksbl.“ o umirovljenem namestniku: Mož ni imel srečne roke, kjerkoli se je vtikal. Njegova modrost kot finančnega ministra je bila v dolgovih in tolažbi: „Enkrat mora biti boljše.“ Dolgovi so rastle. Dolg Cislitanije je bil 1878 za sedemnajst milijonov večji, kakor oni skupne države l. 1867. V primeri z l. 1869 so se l. 1878 troški pomnožili za 123,867.876 gld. To je bilo v času, ki je „godbeni kvartet“ kolikor mogoče črtal vojaški proračun. Državni dolg se je od l. 1869 do 1878 pomnožil za 356 milijonov; prehodni dolg za 19 milijonov. V teh številkah je nadarjenost bivšega finančnega ministra.

Ako nekateri trdijo, da je varoval davkoplačevalce, moramo odgovoriti, da je vsled dolgov padel državni kredit, renta, in škodovano je bilo blagostanje prebivalstva. Sicer pa je finančno gospodarstvo, kakor je bilo nemško-liberalno, moralo množiti bremena, da ni bila država bankrotna.

Mnogoslovljeni finančni veleum bivšega namestnika v Trstu ni mogel zabraniti denarnega poloma, ki je l. 1873 uničil na tisoče družin, blagajnice „haute finance“ pa napolnil.

Ko je gospod Pretis pal, usedel se je na mehki sedež tržaškega namestništva; toda ta sedež je med vsemi v Avstriji najtežavnejši, in zato gospoda nismo ravno zavidali.

Gotovo pa je, da so merodajni krogi in nemško-liberalna stranka popolnoma zidali na barona in bili

prepričani, da more on edini v Trstu oživiti italijansko-avstrijsko stranko. Žal, da je šlo upanje po vodi.

Baron Pretis je z vsemi močmi podpiral italijanski življenj in nazaj potiskal slovanski; nepričakovani uspeh je bil, da Italijani niso pridobili, in Slovani niso bili zatrti.

Ti so predrznejši vzdignili glavo in baron Pretis ni mogel ustaviti slovanskega gibanja in tudi ne uničiti irredentizma.

V Trstu se bode zjalovila vsaka politika, ki se ne opira na okolico. Ker visoko prše valovi narodnostnega prepira, je težko pregovoriti Italijane; italijanski manjšini more imponovati le trdna in močna slovanska masa, sevé brez krivice.

Bodi kakorkoli, gotovo je, da baron Pretis ni zapustil trdnih razmer in so stvari bolj zamotane nego prej. Kdor bi hotel krivdo zvrniti na grofa Tasffeja, nihče bi mu danes ne verjel, ko svet pozna delovanje ministerskega predsednika in vé, da deluje skoraj le z liberalnimi namestniki. Sedanja vlada je toliko previdna, da ne ovira delovanja namestniku, dokler je v gotovih mejah. V resnici pa smo čuli iz juga države, iz hrvatsko-italijanskih krajev večkrat pritožbe v nemško-liberalnih listih.

Dal Bog, da bi bil grof Tasffe sedaj srečnejši, ko bode vdrugič kroni priporočil kandidata za tržaško namestništvo. Naj bi tudi do tega več ne prišlo, da bi baron Pretis, čegar osebnost lastnosti sicer čislamo, v Avstriji mogel še igrati posebno vlogo; dobra volja in rodoljubje, najmanj pa nemško-liberalno mišljenje ne zadostujejo za vsako visoko službo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. julija.

Notranje dežele.

Sovražniki *Strossmayerjevi*, in teh ni malo, so se dolgo časa trudili, da bi opisali razmere dja-kovskega škofa k papežu kot popolnoma razrušene. Če je „Egyetértés“ dobro podučen, potem je papež za vselej razpršil te bajke. Ta list namreč poroča

LISTEK.

Zavetišče.

(Zgodovinska povest. Češki spisal Al. Dostál, prevel —r—.)

XI.

Noč je že plavala nad pokrajino, ko se je usedel Hroznata v svoji sobi k rumenemu pergamentu. Še vedno je bil čist, niti črke se ni videlo na njem. Vladika je že nekočkrat namočil gavrano pero v črnilu, pa zopet je je odložil in se zamislil. Hroznata je bil v najboljših letih, še zdaj junaške moči, le lica so blede in oko se ne blišči kako: pred letom. Ta mož, spoštovani vladika, mogočni gospod na češkem zahodu, ki ima še imenitno bodočnost, hoče pisati na pripravljenem pergamentu — zadnjo oporoko.

„Vendar mora tako biti. Kdo vé, ali se vrnem živ in zdrav?“

Hroznata je gledal okrog. Osamel, osivel je na gradu. Tudi Judita ga je zapustila, da se razveseli pri ljubljani sestrí. Vladika se je zabaval samo z družino. Tudi med menihi v samostanu se je mnogo mudil. Za zdaj so morali omejiti svoje delovanje le

na cerkev in šolo. Zima je prišla, komaj so se nastanili v Topli. Pa bilo je potreba mnogo zgovornih besedi, da so bile odpravljene vse paganske navade in bogočastje. K samostanu so bila narejena pota iz vseh vasi, tudi iz najbolj oddaljenih. Menihi so bili tudi izvrstni govorniki. Zdaj bi ne sprejel nobeden čarovnika v hišo, dasi tudi bi to bilo zoper gostoljubnost. Mladina je hodila pridno v šolo, kar je bilo nečuvno po celem kraju.

Tudi odrasli so obiskovali šolo; celó Pavel Nekrasa je zagotavljal, ko bi ga ne bilo sram in bi bil za 20 let mlajši, začel bi se koj učiti v novi samostanski šoli: „Znal bi vsaj brati in pisati, kakor vsak vladika!“

Tudi šola je Hroznata jako veselila.

Za današnje delo si je izvolil noč, da bi ga nihče ne motil. Saj je treba tudi pri vsaki besedi misliti dolgo, in vsak odstavek na glas prebrati.

Hroznata je namočil pero in začel pisati:

„Svojo ubogo dušo izročam vsegamogočnemu Bogu, da doseže v krogu prijateljev večni mir —.“

To je bilo najbolj važno, in Hroznata bi ne preklical od tega niti besedice. Vsaj je delal vse za mir duše.

„Ker me je zadel Bog z britko skušnjo in mi

vzel soprogo, stariše in potomce, postavljam za glavnega dediča vsega svojega premoženja novi samostan sv. Norberta pri reki Topli, v našem varstvu, pod pogojem, ako se ne vrnem iz križarske vojske in dam življenje za Odrašenikov križ v paganski deželi. Samostanova lastnina je torej pod imenovanim pogojem Topla z vsem premoženjem in vasmi podložnimi: Tirnavo, Unšico in Kruhanicemi za tri-letno rabo. Po moji smrti pa pripadajo mu: Jesvice, Ovenec, Viskovice in Klepi. Le tega prosim nove gospodarje, naj lepo ravnaajo s podložniki in jim ne nakladajo prevelikih bremen . . .“

Ko je dopisal Hroznata ta stavek, odložil je pero in šel nekočkrat po sobi.

„Zdaj je gotovo moja Vojslava zadovoljna. Podložnike sem že preskrbel in zagotovil temu kraju blago bodočnost. Toda ne smem pozabiti na sestrí, da bote tudi oni preskrbljeni iz očetovskega premoženja. Judita ostane najbrž neomožena. V zakon je tudi silil ne bom, ko je zavrnila roko mrogih vitezov in plemenitašev. Tiha in pobožna je, bolj slabega duha in zdravja. Boleha in mora živeti v miru, če hoče še nekaj let živeti.“

Hroznata je vzel zopet gavrano pero v roko in je namočil.

iz Zagreba: „Tajnik črnogorskoga kneza, Jovan Sundečić, slavni srbski pesnik, je poslal posredovanjem svojega prijatelja Strossmayerja eden iztis svojega dela „Setev in žetev“ papežu. Strossmayer je dobil od državnega tajnika kardinala Rampolle pismen odgovor, da je papež sprejel knjigo ter izrazil veselje, ker goji domači jezik in vedo moža, o katerem trdi Strossmayer, da ga odlikujeta duh in znanje. Papež želi, naj Strossmayer svojemu prijatelju zatrdi posebno naklonjenost sv. Očeta. Pismo sklepa: „Vest, da se Ti boljša zdravje, je Nj. Svetost jako razveselila.“ Sundečić je bojevnik za edinost Hrvatske in Srbije tudi v Vatikanu dobro znan, kjer je zastopal kneza pri sklepanju črnogorskoga konkordata.

Kakó sodijo tuzemski listi o zmagi *Mladočehov*, povedali smo že zadnjič. Dobro morajo biti razmere češke tudi pariškemu „Temps“ znane, ki piše: „Prazne fraze Mladočehov so češki narod zapeljale; to je prva resna nevarnost za Taaffejevo politiko.“

Tretji severno-češki katoliški shod sklicuje komisar Ambrož Opitz v 1. dan septembra, in sicer v Schluckenau. Razpravljala se bodo samó velika časovna vprašanja, ne pa tudi politične in narodne prepirne zadeve. Vspored se bo pozneje objavil.

Pri volitvah mest in trgovinske zbornice v *dalmatinski* deželni zbor so zmagali dva avtonomea, sedem hrvatskih narodnjakov, eden srbski avtonomec in eden pristaš srbske stranke.

Vnanje države.

„N. F. P.“ vstraja pri trditvi, da je *papež Leon XIII.* pri zadnjem konzistoriju naznanil kardinalom svoj sklep gledé odpotovanja iz Rima v slučaju vojske, ter vé celo dostaviti, da je večina kardinalov „odobrila“ ta sklep njegov, ostali kardinali pa so molčali. Toda temu odločno oporekajo katoliški listi. „Voce della Verità“ pravi še posebno, da bodo papežu v tem oziru odločilne le koristi cerkve; nespametno pa je, razmotrivati to vprašanje s stališča strankarske strasti. „Pol. Corr.“ poroča iz Rima: Po nagovoru se je papež dlje časa s kardinali razgovarjal. Kaj se je tukaj razpravljalo, ni moglo priti v javnost, ker prvič ni navada velikih gospodov sploh, zaupne izreke nemudoma obešati na veliki zvon, vrhu tega so pa kardinali gledé takih razgovorov papeževih še posebno zavezani k najstrožjemu molčanju. Liberalni listi, na čelu jim „Fanfula“, so se le bahali, da jim je znana katera dotična beseda iz ust sv. Očeta.

Srbski regent Ristić je nevarno na jetrih zbolel ter dlje časa ne bo mogel opravljati vladnih poslov. — Pri kragujevskih slavnostih se je pripetil zanimiv slučaj. Mej povabljenimi gosti je bil namreč tudi bivši bolgarski minister Dragan Cankov. Pri banketu, katero je priredilo mesto Kragujevac na čast gostom, imenoval je eden govornikov tudi Makedonijo kot eno onih dežel, katere bodo pripadale bodočemu srbskemu carstvu. Takoj pa je vstal Cankov ter temu v imenu bolgarskega naroda oporekal. Gotovo se ta zadeva ne bi bila gladko izvršila, ko ne bi bil vrednik Ristićevemu glasilu „Nezavisnost“ dobro sodeč o tem položaji napil „edinemu prijatelju“ v Peterburgu. S tem se je zopet skrpala sloga, kakor se vidi, treba je že, da se končajo slavnosti, ker bi sicer preveč govorili gospodje ter morebiti s svojimi napitnicami spravili mladega kralja še v zadrego.

Bolgarska vlada je z neko noviyorško banko sklenila posojilo 25 milijonov frankov. — Ministra Stambulov in Tončev sta dne 5. t. m. odpotovala nadzorovat v severno Bolgarijo, včeraj pa sta se sešla s princem Ferdinandom v Tirnovi, od kodar je slednji potem s princesinjo Klementino odšel v

Kalofar. Tu se bo mudil nekaj dni, konečno pa povrnil v Sofijo.

Po poroki *ruskega* velikega kneza Petra Nikolajeviča s črnogorsko princesinjo Milico, ki se bo vršila koncem julija v Petrovem dvoru, pričakujejo v dvornih krogih zaroko črnogorske princesinje Anastazije z velikim knezom Dimitrijem Konstantinovičem. Sedaj 16 let staro črnogorsko princesinjo Jeleno pa bajé čaka še sijajnejša bodočnost, kakor njeni sestri. Car namreč izrečno želi njeno zvezo s prestolonaslednikom Nikolajem Aleksandrovičem. — Dne 28. junija je došel v brajski zaliv ruski parnik, na katerega krovu je bilo okrog 50 ruskih častnikov od poročnika do višjih štabnih častnikov. Ogledali so si mesto Brajlo in ostanke utrdb iz zadnje rusko-turške vojske, po noči pa so odpotovali ob reki naprej. Govori se, da se gré tukaj za vojaško učno potovanje v Srbijo. Naši židovski listi pripisujejo tej malenkosti bojne namere. Kdor je količkej trezen, ne more temu verjeti. Toda premeteni židovski si mislijo: malo rožljanja z orožjem ne škoduje; tu „hausse“, tam „baisse“, takó se pravi „rebah“.

Zatrjuje se, da bodeta *nemški* cesar in cesarica obiskala gornjeitalijanska jezera, potem pa v najstrožjem „incognito“ prišla v Rim, da si ogledata spomenike in muzeje. Od tod bodeta odpotovala čez Napolj ali Brindisi na Grško.

„Monde“ trdi vzlic vsem preklicem, da name-rava *francoska* vlada razpisati splošnje volitve že v dan 18. ali 25. avgusta. Na eni strani hočejo bajé republikanci kolikor moči nepripravljene iznenaditi desničarje — to upanje jim bo šlo po vodi! — na drugi strani se pa neki bojé, da ne bi prišle nove „umazanosti“ republikanskih prvakov mej svet, vsled česar bi seveda trpela cela stranka. — V Parizu se govori, da preiskovalna komisija ni našla vsega, kar bi bila rada dobila v roke zoper generala. Generalni prokurator Beaurepaire je bajé sploh zoper vsako zatožbo in v ministerstvu so menda v tem oziru gospodje raznih nazorov. Toliko pa je gotovo, da se bo pravda samó zaradi izneverjenja in goljufije vršila pred vojaškim sodiščem, ako mu ne bodo mogli dokazati nobenega napada na varnost države.

Naši *italijanski* „zavezniki“ so v zbornici zopet vrgli parlamentarno petardo zoper Avstrijo. Dne 4. t. m. je poslanec Cavalotti interpeloval Crispia: 1. Kakošna pojasnila so došla ministru o dogodku v zalivu Gabes (Tunis) in v isterskih vodah gledé ladije „Ide“? 2. Kakošna poročila je zahteval in so mu došla o odvedbi dveh tržaških meščanov v zapor, katerih enega so prognali iz Avstrije, zoper drugega pa se še vrši politična pravda? 3. S katerega stališča sodi italijanska vlada o zadnjih dogodkih v Trstu, na Reki in Tridentu, kakor tudi o drugih avstrijskih izjavah z ozirom na odnose mej Avstrijo in Italijo ter izjave grofa Kálnokyja o Italiji v avstrijski delegaciji. — Crispi je naznanil, da bo na to v terek (jutri) odgovoril.

Italijani so z najnovejšimi poročili iz *Abesinije* zadovoljni. Kralja Menelika šoaškega so sedaj tudi abunas, t. j. duhovniki abesinski priznali kot neguša negestija (kralja vseh kraljev). Slednji je Degiaša Sešuma imenoval za gubernatorja v Tigru. Pismo Menelikovo pozivlje tigrsko prebivalstvo, naj ga sprejme za njegovega namestnika. Menelik je sedaj v Gondarju, da menda nadzoruje dervise, ki so prav mirni v Metemmehu, ker se vsa njihova pozornost obrača na Uadi Halfo.

Izvirni dopisi.

Z lga, 5. julija. Dne 30. junija delili so eksel. mil. knezoškof v našej fari zakrament sv. birmе. V ta namen odličila se je farna vas popolnoma praznično. Vse posamezne občine naše fare tekmovalе so med

seboj, kajti vse so priredile slavloloke v farni vasi, da s tem pokažejo svojo vdanost do višjega pastirja. Pa tudi zasebniki niso zaostali, njih večina je odličila svoje hiše s smrečicami in zastavami.

Okolu 7. ure zjutraj je šlo 8 požarnih brambocev na konjih ekscelenciji naproti. Koncem vasi pa je že pričakovalo višjega pastirja mnogobrojno ljudstvo, ostali oddelek požarne brambe, šolska mladina z učiteljstvom, krajni šolski svet, občinsko zastopništvo, na čelu vsem pa domača preč. gg. duhovnika v družbi č. g. župnika iz Želimelja.

Izstopivši raz voz pozdravi dohodnike preč. g. župnik, na to šolarica Ančka Fabjan podavši ekscelenciji svež cvetlični šopek. Po pozdravu župana g. Kocmurja in predsednika krajnega šolskega sveta g. J. Gamsa začeli smo se pomikati med zvonjenjem in pokanjem topičev proti župnemu dvorec, od koder se je po nekolikem času vrstil spreved v prezalo okrašeno cerkev. Po sveti maši bilo je izpraševanje otrok iz krščanskega nauka, a potem so ekscelencija v obširnem mikavnem govoru pojasnjevali prošnjo: „Pridi k nam Tvoje kraljestvo.“ Po govoru sledila je sv. birma, a za tem bile so opravljene navadne molitve za mrtve. (Ker so šli mil. gospod knezoškof k pogrebu v Maribor, bila je cerkvena vizitacija na Golem 30. popoldne mesto 1. julija.) Ko so se zvečer mil. gospod pripeljali z Golega, spremljala je ekscelencijo mnogobrojna množica ljudstva, in požarna bramba, držeč v roki luči, skozi razsvetljeno vas v župni dvorec. Med večerjo priredil je domači pevski zbor ekscelenciji podoknico, a nakupičeno ljudstvo je z burnimi živio-klici kazalo svojo udanost. Ker se je moral visoki gost od nas odpeljati, spremili smo ga še vsi z lučicami do konca vasi, želeč mu srečen pot.

Pred par tedni je neki stekel pes ugriznil Sletnega šolarja iz Staj, kateri je videzno bil že zdrav, a ga je bolezen popala jako hudo, tako da je 3. julija v Ljubljani v bolnišnici umrl. Istotako je umrla mala 5letna deklica, ki jo je pes ugriznil.

Ksaverij.

Z dežele, meseca julija. Mnogobrojne nesreče, ki jih je v teku zadnjih 20 let požar na Kranjskem učinil, provzročile so, da se dandanes splošno trdneje in varneje na novo zidana poslopja postavljajo, da se naše prebivalstvo vedno bolj zavaruje zoper požar. V tem vidimo veseli napredek. Kakor povsod drugje, tako so tudi tukaj omikani krogi z dobrim vzgledom pot pripravljali zavarovanju zoper ogenj ter tako dejanjsko priprosto ljudstvo izpodbujali in napeljevali k tej novodobni napravi. Smelo se dandanes lahko trdi, da je na Kranjskem vže vsak razumen gospodar zoper ogenj zavarovan, dočim so nam druge avstrijske dežele v tem vže davno dober vzgled dajale.

Kakor to zavarovanje, enako potrebno za našega posestnika je zavarovanje zoper točo.

Ta stroka zavarovanja postaja za Kranjsko leto za letom važnejša in potrebnejša. Vsled vednega izsekavanja gozdov, vedno večih goličev in iztrebljenih planjav — so naša poletenska vremena vedno bolj nevarna. V kratkih urah zberó se na nebu osodepolni oblaki in le premnogokrat kaže se nam prežalosten pogled — uničena polja

„Ko bi se pa hotela vendar omožiti, izvzel sem si zá-se več pristav, s katerimi morem razpolagati po svoji volji.“

„Od svojega premoženja dam Chotešov svoji ljubljeni sestri Vojslavi, ko bi preživela svojega so-proga in bi hotela živeti kot vdova blizo rojstnega kraja. Drugi sestri, Juditi, se mora dati postrežba na gradu Topli po plemenitaškem stanu . . .“

Zopet je vstal. Premišljeval je že, kako bi sklenil oporoko, ko se udari po glavi:

„Na posle bi bil skoraj pozabil, in vendar so mi služili zvesto in udano. Za nehvaležneža bi me razglasili.“

Zopet je zaškripalo pero in vladika je delil s polnima rokama.

„Svojemu slugi in oprodi Blechi dam vás Blahov, Zdislavu in njegovim bratom Stvolenec z okolico, Hrdeli Smilkovice. Holofernes, zvesti tajnik, dobí po meni v spomin vás Malešov, Martin Skalice. Oprode Rizek in Pavel Nekrasa naj bota do smrti na gradu dobro preskrbljena. Kitki naj se postavi koča na trati in naj se mu dá dosti njiv. Dobronka naj ima enako z Rizkom in Nekraso . . .

Večna kletva inpravična kazen božja naj za-

dene tistega, ki bi se predrznil to oporoko, ki sem jo z lastno roko napisal, pokvariti —“

Hroznata je dopisal še konec in si iz globočine sreca oddahnil. Vseh se je spomnil. Ako pade v boju, preskrbljeno je za vse in samostan je zagotovljen —

Še jeden list je napisal, in sicer knezu Bretislavu, da potrdi njegovo oporoko; objavil je vse vzroke, zakaj se odreka svojemu premoženju, kakošen namen ima in zakaj je postavil samostan.

„V brambo bode na zahodu ne samo zoper sovražnike, marveč širil bo omiko, rodovitne njive množil, sekal nepotrebne gozde. — Uspešno dela že 12 menihov z opatom Janezem v nedozidani cerkvi in v hitrici napravljeni šoli . . .“

Hroznata je prosil Bretislava, da bi oprostil menihe davkov zaradi mnogega dela, ki se ga bodo menihi lotili, zaradi težkega začetka pri takih važnih podjetjih.

Pozno po noči je bil vladika gotov; prebral je vse listine, vložil v pripravljene zavitke in si zadovoljno oddahnil.

„Zdaj se podam lahko vsak čas v vojsko. Nič mi ni na poti. Kmalu bom odvalil s tebe, draga

mati, težo obljube! Bog bo dal zmago našemu orožju.“

Hroznata se je zagledal skozi okno v temno noč.

„Vse sem razdal, kogarkoli sem hotel srečnega storiti, pa kako se spomnim sebe? Kaj pa, če se vrnem zdrav iz vojske? Nič ti ni potreba za to skrbeti. Saj si naredil oporoko pod pogojem smrti. Gotovo se bodo našli sovražniki; vsaka dobra reč ima dosti nasprotnikov.“

Zdaj se je spomnil Hroznata na nekaj važnega. Hitro je stopil k ognjišču, kjer je brlel slab plamen.

„Samostan sem sicer dosti založil, pa odhajam proč s celo posadko. Kdo bo njegov varuh, in vsega dela, ki ga bodo menihi začeli?“ Hroznata je premišljeval nekaj časa, prevdarjal je svoje prijatelje, kateri bi najbolje opravljal službo hrabrega varuha.

„Vitez Beneš mi bo skazal to uslugo, saj je prijatelj našega rodú in naklonjen vsaki dobri reči. Prosil ga bom, da vzame moje varovance v varstvo.“

Vse je vredil Hroznata in se zadovoljno vlegel. Čuvaj je naznanjal uro duhov, in grajski gospod je premišljeval o pripravljani vojski. (Dalje sledi.)

— uničena kmetijska nada. Zlasti dolenjska stran ima vže to posebno nesrečo, da ne preide leto, da ne bi ta ali oni politični okraj obiskala toča.

Prežalostna ta prikazen sili vsacega resno mislečega posestnika, da se ustavlja tej pogubni sili, in ker se to na noben drug način ne dá doseči, nego da svoje poljske pridelke zavaruje pri poštenih zavarovalnicah, kjer meni, da mu bodo pravično povrnili škodo.

Na nekaterih krajih na Dolenjskem včasih toča tako silno pobije, da prav ničesar ne ostane; so pa zopet drugi kraji, kjer se lahko prav za gotovo reče, da toča vsako tretje ali četrto leto pobije — zakaj si ne bi taki kraji z zavarovanjem vsaj nekoliko pomogli in pomagali in si one poljske pridelke zavarovali, kateri so najdalje časa v nevarnosti ali katere more toča najhuje uničiti?

Res je, da s tem novo breme za posestnike navstane. Toda, ako imamo voliti med dvema nesrečama, volimo rajši manjšo.

Iz veliko-laškega okraja, 6. julija. (Po volitvah.) Zdaj, ko so volitve za občine končane, ko so se politične strasti polegile in nadležna agitacija prenehala, zdaj lahko z mirnim očesom pogledamo na volitveno bojišče.

Željno smo pričakovali, kaj nam prinesó naši volilni možje „za štruco“ iz kočevskega mesta. Zadovoljni smo z darom in nezadovoljni. Zadovoljni da je g. Pakiž zopet izvoljen za poslanca. In kdo je razpora kriv? Nihče drugi, kakor nesloga slovenskih volilnih mož, z drugo besedo: osem volilnih mož z Roba in Loškega potoka. Da so ti glasovali slovenski, da so glasovali, kakor jim je narekovalo njihovo prepričanje in pa volja volilcev, ne pa nemški, ali recimo kočevski, ali kakor se jim je priporočalo od zgoraj in pribijalo od strani kandidatov, potem bi bila pač zmaga naša popolnoma v konservativnem zmislu: izvoljena bi bila konservativna kandidata g. Pakiž in sodraški župan gosp. Drobnič.

Ali izkušnja, ki nas že toliko let poučuje, še ni nekaterih izučila. Izkušnja pa nas je tudi zopet poučila, da je našim nasprotnikom dobro vsako sredstvo, in če ni drugače, podajo roke rajši Nemcem, nego Slovencem.

§ 39. volilnega reda za deželni zbor veli, „da bi volilci po svojem prepričanju brez kakih drugih lakomnih ozirov (eigennützige Nebenrücksichten) tako volili, kakor se jim za občno korist po njih najboljši vesti in vednosti najpripravnejše dozdeva.“ Ta paragraf naj bi si dobro vcepili v glavo vsi tisti, ki vsiljujejo možem kandidate, kakor Čič „jesih“. Zato so ljudje krstili agitatorje nekaterih kandidatov za „agente“.

A kakor so se nam „izkujali“ Robarji in šli na led nasprotni stranki, tako smo bili veseli drugih volilnih mož, ki so častno izvršili svoj posel. Vzlasti je treba pohvalno omenjati volilne može (šest) dobrepoljskih treh županij, ki so se moško držali do zadnjega, dasi so imeli za seboj toliko vabljivih besedij, dasi so jih agitatorji tako nadlegovali z besedami, z mastnimi obljubami, s pijačo i. t. d. In da so se dali pregovoriti, ne imeli bi več g. Pakiža v deželnem zboru. Celó priprostim ljudem se je že kar smešna zdela agitacija.

Napaka naših volilcev je bila ta, da se tako dolgo niso zjediniili za drugega kandidata. O častitem gospodu dekanu je tekla govorica dlje časa, da je on naš kandidat. A ker se sam ni očitno izjavil, da sprejme kandidaturu, izbegani so bili volilni možje; vzlasti ker se je naposled govorilo, da častiti gosp. dekan ne vsprejme mandata. In tako so se že v zadnjih trenutkih naši volilni možje odločili za g. Drobniča, ki je dobil lepo število glasov, dasi je bil še le zadnje dni znan kot kandidat.

Nasprotna stranka pa je zopet pokazala, da se rajši pobrati z Nemci, kakor s konservativnimi Slovenci. Zdaj bodo Kočevci lahko dobili za mesta in trge svojega poslanca. Slovensko rodoljubje, kje si?

Z Notranjskega, 5. julija. Volitev deželnih poslancev se je vršila mirno in dostojno na dvorišči c. kr. uradniškega poslopja. Stranka starih dveh kandidatov se je pred volitvijo zbirala v gostilni g. Vičiča ter imela pogovor gledé udov volilne komisije. Bila si je svesta sijajne zmage in je še zadnji hip nasnubila nekoliko omahljivcev za sé. Volilci g. Podboja so se shajali nekaj pri gospodu Doksatu, nekaj pri gosp. Jurci.

Eden nasvetuje, naj se voli namesto dr. Vošnjaka velespoštovani in v postojinskem glavarstvu

nepozabljivi g. deželne vlade svetovalec Anton Globočnik. Predlog je bil sprejet. Na volišči se je precej pri volitvi v komisijo spoznalo, na kateri strani je večina. Voljeni so bili sami pristaši prejšnjih dveh poslancev. Udje komisije si izberó izmed sebe za predsednika g. H. Kavčiča. Volitev se je v početku za konservativna kandidata še dosti ugodno vršila. Čudno so gledali gospodje nasprotnega tabora, odkod naenkrat novi kandidat Globočnik, ki je dobival vedno več glasov. Glasovali so mnogi zánj, ki so prej obljubili za g. Podboja glasovati, samo da ne bi bili zaničevani in razvpiti za klerikale. Na ta način se je zgodilo, da je dobil gosp. Globočnik 35 in g. Podboj le 22 glasov. Dva volilca poslednjega sta bila po nujnih opravilih domá zadržana, da se nista mogla vdeležiti volitve. Nekoliko jih je že na zadnje pobegnulo na ono stran vsled silnega prigovarjanja agitatorjev, morda celó s pomočjo okroglega, katerega je imela agitatorska družba Kavčičeva obilno v zalogi, kar se je videlo zlasti pri prvotnih volitvah v Slavini in v Hrenovcih. Gosp. H. Kavčič ne more biti posebno ponosen na svojo izvolitev, če pomisli, na kak način se je po nekaterih krajih, zlasti v njegovi bližnji okolici, zánj rogovililo.

Rovtarje, ki so bili sprva za dr. Vošnjaka in gosp. Podboja, so neki odvrnili poslednjemu z zviškim prigovorom, da bi g. Podboj kot poslanec gotovo delal na to, da se c. kr. uradi iz Logateca zopet v Planino premestijo.

Konečno zmago za stara dva kandidata so odločili volilni možje velikih občin Cerknica, Lož in Bloke, ki so enoglasno volili dr. Vošnjaka in H. Kavčiča. Bili so z mož-besedo na volilnem shodu v Cerknici zavezani glasovati takó.

Neki vaščanec iz bistrške doline je prišel na vrsto, da glasuje. Videlo se mu je, da bi rad glasoval za stara dva poslanca, kakor njegovi tovariši, pa ni znal enega priimka izustiti, samo ječlal je: „Tisti dohtar naj bo ta stari,“ kateri pa, ni mogel spraviti iz ust. Zgubil je glas. Celó taki možje se dobijo v zavedni Notranjski. Dva sta volila dr. Kavčiča, in vkljub ugovoru komisije je g. okrajni glavar zahteval, da se to ime zapiše v volilni zapisnik. Gosp. H. Kavčič bi bil tedaj kmalu celó za doktorja avanziral.

Čeravno sta tedaj stara dva zastopnika tega volilnega okraja dosegla veliko večino, naj jima vendar nasprotni glasovi služijo v dokaz, da se volilci ne zanesó popolnoma na nju in da morata krepkeje ter v pravem duhu nadaljevati poslaniško delovanje.

Deželnozbornske volitve v mestih in trgih.

Z volišč smo dobili naslednje telegrame:

Kamnik: Murnik dobil 115 glasov, Luckmann 1, dva listka prazna.

Tržič: Murnik dobil 30 glasov.

Radovljica: Volilcev 65; prišlo jih je 40 in enoglasno volilo Murnika.

Postojina: Došlo 51 volilcev; Gorup 49 glasov, Kalister 1, eden listek prazen.

Vrhnika: Gorup enoglasno izvoljen s 36 glasovi.

Kostanjevica: Prof. Šuklje enoglasno izvoljen s 23 glasovi.

Krško: Šuklje dobil 24, Rupert 2, Aussetz 1 glas.

Višnjagora: 16 volilcev soglasno volilo prof. Šukljeja.

Idrija: Prišlo 64 volilcev. Stegnar dobil 61 glasov, dr. Poklukar 1 glas, dva lista prazna.

Dnevne novice.

(V Ljubljani) se je danes vršila volitev dveh poslancev za deželni zbor. Volitev se je pričela zjutraj ob 8. uri in je trajala malone do 2. ure. Volilcev je prišlo 575. Kandidatov je bilo pet. G. župana Grassellija in g. dr. Moscheta je priporočil narodni volilni odbor, g. Ivan Hribar je kandidoval na svojo roko, od neke strani sta bila priporočevana gg. Förderl in Regali. Agitatorjev je precej tekal po mestu in stalo pred voliščem. G. Grasselli je dobil 508 glasov in je torej izvoljen. G. dr. Moscheta je dobil 276, g. Hribar 226 glasov. Ker nobeden teh dveh ni dobil nadpolovične večine, bode med njima ožja volitev. G. Förderl je dobil 73, g. Regalli 40, dr. vitez Bleiweis 6, dr.

Kapler 4 glasove. Pri zadnji volitvi pred 6 leti sta bila enoglasno izvoljena dosedanja poslanca Grasselli in dr. Moscheta s 470 oziroma 471 glasovi.

(Presvetli cesar) je potrdil izvolitev g. cesarskega svetovaleca Ivana Murnika kot predsednika c. kr. kranjski kmetijski družbi.

(„Slovenski Narod“) ima smolo v svojih zagovorih. V svoji sobotni številki piše namreč med drugim: „Pozivljemo „Slovenčeve“ gospode, da kar naravnost povedó, kdaj in kje se je proti g. Povšetu „lagalo“. Za danes odgovorimo le kratko, ker bomo o priliki obširneje odgovorili o „disciplini“. Ali ste, „Narodovi“ gospodje, tako pozabljivi in naivni, kdaj in kaj ste počenjali proti g. Povšetu ravno zato, ker se ni hotel umakniti g. Hribarju v ljubljanski okolici? Ko bi bil g. Povše ustregel g. Hribarja želji, ne bili bi razlili toliko črnila proti njemu. Naš list je tudi gledé te volitve postopal „lojalno“, kar naj si nekdo zapomni, ker imeli smo „praha v kartuši“. Kar se tiče opazke, da je duhovščina rovala proti disciplini in ni držala svoje besede, temveč glasovala proti g. dr. vitezu Bleiweisu, o tem bi mogli več govoriti. V politiki je treba v prvi vrsti previdnosti, kajti dandanes besede devljejo na tehtnico. „Sapienti pauca!“ — Da gospodom v „Narodni Tiskarni“ ni všeč izraz „domačin“ o g. dr. Vošnjaku, to vémo, a vémo tudi, da celó pri „Narodovi“ stranki ne vzbuja več gneva. Dokažemo Vam lahko, da je gospod, ki je v centralnem volilnem odboru glasoval za nekega kandidata, tihotapsko roval v volilnem okraju proti njemu. Kdo ruši disciplino? Vaše géslo je vedno, kedar gré za Vaše interese: „Quod licet Jovi, non licet bovi.“ Naši odgovori niso „izrodki žaljene samovolje“, pač pa napadi „Slov. Naroda“. Ko bi bili „Narodovi“ gospodje v takem soglasji s prebivalstvom, kakor vedno naglašajo, ne bilo bi nam treba razkrivati njihovega početja. Povemo Vam odkritosrčno, da bomo tudi v prihodnje odločno odbijali vse Vaše neosnovane in zlobne napade.

(Levstikov spomenik.) Iz Velikih Lašč se nam poroča: Odbor za Levstikov spomenik je sklenil poleg zgradbe spomenika v Velikih Laščah še na Levstikovi rojstveni hiši v Dol. Rétijah napraviti ploščo iz kararskega marmorja. Plošča je do napisa že dovršena; izdelovanje spomenika samega pa vrlo napreduje in bode do slavnostnega dneva (11. avgusta t. l.) vse vrejeno. Gosp. prof. Iv. Šubic, vodja na obrtni strokovni šoli v Ljubljani, se je izjavil jako pohvalno o našem spomeniku ter je prevzel iz prijaznosti nalogo, da je prereze vencev rektifikoval v monumentalnem smislu, na čemur naj mu bode izrečena iskrena zahvala. Medalijon z Levstikovim obličjem pride pa kasneje na spomenik. — Skupni iznos vseh doneskov za spomenik narasel je na 1303 glđ. 20 kr., kar je gotovo jako mnogo, ako se pomisli, v kakó kratkem času se je dosegel ta lepi vspeh. — Večna hvala pa rodoljubnim darovalcem, ki so pripomogli, da se zopet velmožu slovenskemu stavlja spomenik, kot trajen znak narodnega ponosa, narodne zavednosti in hvaležnosti. — Sedaj, ko so prominoli krasni dnevi Vodnikove slavnosti, pričeli smo i mi vse potrebno ukrepati, da bodo imeli došli slavitelji v drugem oziru raznovrstnih užitkov, katere jim bode podajal poleg mišne narave in veselega ljudstva Levstikovih rojakov prijazni sprejem. Prizadeval si bode odbor mej drugim, da dobí za slovesnost novomeško unif. godbo, katara se je takó odlikovala pri sokolski slavnosti v Rudolfovem. Pri sv. maši na hribcu sv. Roka bode pa petje preskrbel šentjakovski pevski zbor iz Ljubljane; zahvaliti se moramo našemu župniku č. g. Lovru Gerjolu, kateri nam je ta izvrstni zbor preskrbel. V kratkem objavil se bo tudi poziv in pričelo z razpošiljavanjem vabil. — Mnogo je bilo težav in ovir zaradi primerne prostora za spomenik, posebno ker se je od nekatere strani iz raznih razlogov nasprotovalo, ali naposled odstopil nam je g. Fr. Ks. Grebenec prostovoljno pred svojo hišo potrebni prostor, kateri je z ozirom na lego in okolico za spomenik najlepši in najprimernejši. — Za ta lep čin narodne požrtvovalnosti naj bo našemu rojaku hvala in slava. Omeniti pa moramo že sedaj, da gré največja zasluga, da se je v tako kratkem času nabralo toliko gmotnih pripomočkov in dosegel tak lep vspeh, našemu delavnemu predsedniku, gospodu notarju Nik. Lenčku. — Kar pa se tiče dekoracij in sploh tehničnega dela gledé slavnosti, pa imamo izvrstno moč v graščinskem oskrbniku, gosp. A. Gaudiji, kateri je že ob priliki lanske štiridesetletnice pokazal svojo izvrstno zmožnost in fini ukus

gledé vrejevanja. — Vsekakor se smemo nádejati, da bodo došli gostje, kateri prihité dné 11. avg. t. l. v rojstveni kraj našega dičnega Levstika, v vsakem oziru zadovoljni s svojim izletom, in da jim bude ostal neizbrisno v spominu Levstikov slavnostni dan in njegov lepi domači kraj. —r.

(V Polhovem gradu) so dné 23. junija ustanovili „prostovoljno gasilno stražo“. Udob šteje že trideset. Načelnik je strojar Franc Rihar.

(Sklep I. mest. slov. otroškega vrta v Ljubljani) bode v soboto dne 13. julija t. l. s sv. mašo ob 1/2 8 uri zjutraj pri sv. Petru; potem pa mala skušnja in razstava raznih ročnih del do 5. ure popoldne v učilnici na sv. Petra nasipu št. 65. Vstop je vsacemu prost.

(Okrajna učiteljska konferencija za kočevski šolski okraj) bode dné 31. julija t. l. v Sodražici z naslednjim vsporedom: 1. Začetek konferencije je ob 9. uri dopoldne v šolskem poslopji. 2. Imenovanje namestnika in dveh perovodij. 3. Opazke c. kr. okrajnega šolskega nadzornika. 4. Poročilo odbora okrajne učiteljske knjižnice o stanju in računu knjižnice za šolsko leto 1888/89. 5. Volitev odbora okrajne učiteljske knjižnice. 6. Volitev stalnega odbora za prihodnjo učiteljsko konferencijo. 7. Izvolitev odbora za svoječasnó sestavo poročila o pridobljenih izkušnjah gledé učnega načrta z dné 25. septembra 1886. l. 8. Referat o nalogi „Učitelj kot vzgojitelj šolske mladine.“ 9. Referat „O koristi in pripravi porabi šolske knjižnice.“ Posamezni predlogi se morajo do 27. julija odboru naznaniti.

(Imenovanja.) Gosp. K. Barchanek, profesor na realki v Gorici, je imenovan ravnateljem realki v Olomucu. — Gosp. Alojzij Lasciac, c. kr. okr. komisar v Lošinj, je premeščen k okrajnemu glavarstvu v Gorico. — Čast. gosp. Fr. Marinič, vikar na Livku, je premeščen v Rovnico.

(Iz Osilnice) se nam poroča: Dne 4. t. m. se je peljal skozi našo vas hrvatski ban. Stopil je iz voza in v krepkih besedah se zahvalil našemu gospodu županu za lepi sprejem ter priznal slogo med Hrvati in Slovenci na meji.

Telegrami.

Dunaj, 8. julija. Avstrijske delegacije polna seja: Grof Thun poroča o proračunu ministerstva zunanjih zadev 1890, kakor tudi dopolnilnih kreditih 1889. Baron Nadherny poroča o proračunu vojne mornarice 1890, Tonkli o proračunu skupnega finančnega ministerstva 1890, skupnega računskega dvora 1890 in točki pokritja carinskih pristojbin. Vse se je brez razprave potrdilo. Prihodnja seja v četrtek.

Praga, 7. julija. Skupni izid volitev v mestih je nastopni: dvaintrideset Nemcev, štiriindvajset Staročehov, devet Mladočehov, sedem mandatov neodločenih.

Po vsej pravici se mora Warnerjev Safe Cure smatrati za najvažnejšo higijensko iznajdbo nove dóbe, ker se izkazuje z velikanskimi vspehi pri boleznih ledic, jeter in mehurja, kar nastopno jasno dokazuje.

Lansko poletje sem prašala nekega zdravnika v Karlovih varah za svét; ta je konstatoval, da trpim vsled žolčnega kamna in otekline jeter. Zaukazal mi je, naj se v Karlovih varah ležim. Toda

to se pri meni ni dalo lahko izvesti, akoravno je bila moja bolezen nevarna. Sedeti nisem več mogla, ravno takó me je mučilo po noči ležanje v postelji. Tek mi je popolnoma pošel, vsaka jed je imela okus kakor prst. Tudi se mi je večkrat v glavi zvrtilo, padala sem v medlevico, bodlo in bolelo me je na desni strani, in to je bilo hujše, če sem ležala. Tudi se mi je voda zapirala.

V tem žalostnem stanju so me opozorili na Warnerjev Safe Cure; ménila sem, da moram ž njim poskusiti in trdno sem bila prepričana, ko sem prečitala priloženo brošurico, da bom okrevala.

Z najboljšo vestjo smem naznanjati, da sem hvala Bogu! oproščena nadloge, ter svetujem vsakemu bolniku, naj zaupno rabi ta čudoviti lek, kajti le vsled tega zdravila me ni izgubila moja družina.

Fani Brandl,
modistinja.

Kraljevec ob Ogri.

Cena steklenici 2 gld. — Dobiva se v deželni lekarni „Marija pomagaj!“ kakor tudi v vseh ostalih znanih ljubljanskih lekarnah. (1)

Zahvala.

Vsem častitim gospodom volilcem, ki so mi, ne da bi se bil nádejal, dne 4. t. m. pri deželnozbornski volitvi izkazali častno zaupanje, izrekam najtoplejšo zahvalo.

Sodražica, dné 6. julija 1889.

J. Drobnič.

Umrli so:

5. julija. Jovana Bele, prodajalka, 70 let, Krakovske ulice 17, vsled ostarelosti.

6. julija. Jovana Kovač, delavčeva hči, 3 mes., Poljanska cesta 27, katar v črevih.

V bolnišnici:

4. julija. Marija Govekar, delavka, 39 let, srčna hiba.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v m m	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	735-1	16-0	brezv.	megla	12-18
6. 2. u. pop.	733-8	23-8	sl. vzh.	del. jasno	toča
9. u. zveč.	734-4	14-0	sl. jzap.	jasno	dež
7. u. zjut.	736-0	12-2	brezv.	megla	
7. 2. u. pop.	734-9	23-4	sl. vzh.	jasno	0-00
9. u. zveč.	735-6	17-0	sl. zap.		

Srednja temperatura obeh dni 17.9° in 17.0°C., za 0-7° in 0-7° nad normalom.

Katoliška tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

! Blagovolite obrniti!

Prva vipavska sadjarska zadruga
ima sedaj
svojo prodajalnico
v šolskem drevoredu
za vodo v lesenem pavilonu
nasproti semenišču.
Prodajalnica je odprta od 6. do 11. ure
dopoludne in od 2. do 6. ure popoldne.
Danes in prihodnje dni
!! marelice, kilo po 36 kr. !!
(V večih množinah od 5 kgr. naprej po 32 kr.)
Važno za gospodinje na deželi.
Na pismeno naročilo pošlje zadruga 5 kgr. marelic s koškom in zavojem vred brez vseh drugih stroškov in poštnine proste za 1 gld. 80 kr. kamorkoli si boji. Naročila je pošiljati „sadjarski zadrugi“ v Ljubljani.

! Blagovolite obrniti!

Tovarna strešnega sklejnega papirja
S. Valzachi & J. Diepold,
Brunn a. G. (postaja ob juž. žel.) Siebenhirtenstrasse št. 1,
priporoča svoj trajni in preskušeni
kamniti strešni sklejni papir.
Mazalna snov za sklejnopapirnaté strehe.
Elastične izolirne plošče od asfalta zoper dvigajočo se temeljno mokroto.
Karbolni lak (Carbolineum) orehovo-ružave barve, najboljše in najcenejše ohranilno in likalno sredstvo za vse lesene predmete. Pokrivanje streh s klejnim papirjem prevzamemo pod jamstvom trajnosti v akordu. (12-4)
Cenilniki zastonj in franko.
Stavbenim, zidarskim in tesarskim mojstrom primerni rabat.
Zaloga pri **And. Družkoviču** v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Diseldorfske oljnaté barve v tubah.
Akvarelne barve mokre in suhe.
ADOLF HAUPTMANN,
prva kranjska tovarna
oljnatih barv, firneža in laka
v
Ljubljani.
Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje).
Filijala: Slonove ulice 10-12
priporoča slikarjem, dljakom, stavbenim in pohištvenim mizarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošilja na zahtevanje cenilnike zastonj in franko.
Oljnaté barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalce, po znižanih cenah; v dežah od 25 klg. naprej primerno ceneje.
Kupovalcem večjih množin prednostne cene.
Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.
Specijaliteti: Firnež iz kranjskega laučnega olja.
Specijaliteti: Ultramarinmodra in zelena barva.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

8. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 90 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16 % „	84 „ 70 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 80 „
Papirna renta, davka prosta	99 „ 80 „
Akcije avstr.-ogerske banke	908 „ 50 „
Kreditne akcije	301 „ 75 „
London	119 „ 25 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleonid.	9 „ 45 1/2 „
Cesarški cekini	5 „ 64 „
Nemške marke	58 „ 30 „

Tržne cene v Ljubljani

dné 6. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 —	Špeh povojen, kgr.	— 65
Rež,	4 66	Surovo maslo,	— 68
Ječmen,	4 16	Jajce, jedno	— 1 1/2
Oves,	3 —	Mleko, liter	— 7
Ajda,	4 66	Goveje meso, kgr.	— 54
Proso,	4 66	Telečje	— 50
Koruz,	4 70	Svinjsko	— 60
Krompir,	3 39	Kostrunovo	— 32
Leča,	12 —	Pišanec	— 45
Grah,	13 —	Golob	— 16
Fižol,	11 —	Seno, 100 kgr.	2 23
Maslo, kgr.	— 87	Slama,	2 32
Mast,	— 70	Drva trda, 4 mtr.	6 20
Špeh svež,	— 60	„ mehka, „	4 15

Brata Eberl,
izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.
Pleskarska obrt za stavbe in meblje.
Ljubljana,
za Franciškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.
priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano resno fino delo in najnižje cene.
Posebno priporočilne za prekupee so **oljnaté barve v ploščevinastih pušicah** (Bleichbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (13)
Cenike na zahtevanje.

Spominjajte se ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje pri igri in stavah, pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih dobitkih.